GAZETA LWOWSKA.

W Poniedziałek **Nro. 27.** 6. Marca 1826.

WIADOMOŚCI KRAIOWE.

— *Ze Lwowa.* —

Jego C. K. Mość naywyższą Swoią uchwałą z dnia 29. Stycznia r. b. nadać raczył JO. Xiążęciu Augustowi Longinowi Lobkowiczowi Xięciu na Raudnicu, C. K. Wice - Prezydentowi Galicyiskiego Gubernium kraiowego, dostoieństwo C. K. taynego Radcy.

—*Nowego-Sądcza d. 20. Lutego.*—

Dzień 12. b. m. urodzin naymiłościwszego Monarchy Franciszka I. był wielką Uroczystością dla mieszkańców Nowego Sądcza Rano odbyło się w kościele farnym solenne Nabożeństwo, na którém woyskowość, wszystkie Władze i liczna publiczność znaydowały się, wznosząc naygorlisze modły o utrzymanie w naydłuższe lata naydobrotliwiey nam Panuiącego. Podczas odśpiewania *Te Deum* tak woysko z ręczney broni iakoteż straż mieyska z moździerzy ognia dawały.

Wieczór zgromadziła się Publiczność do sali redutowey rzęsisto oświeconey, w którey 12 panienek równo ustroionych uwieńczyły obraz nayiaśnieyszego Pana i odśpiewały pieśń znaną: »Boże zachoway Cesarza Franciszka,« którą Publiczność prawdziwą miłością ku Panuiącemu pałaiąca, przy częstym odgłosie moździerzowych wystrzałów powtórzyła. Potym nastąpiło przedstawienie sztuki z uroczystością dnia tego zgadzaiącey się, przez Aktorów tymczasowie tutay bawiących, a koncert na skrzypcach i fagocie ukończył staraniem tuteyszego Cyrkułowego Fizyka F* na korzyść buduiącego się w tym mieście domu dla chorych ubogich do skutku przywiedzioną żabawę, którey dochód 105 ZR. wynoszący na tenże fundusz oddanym został.

Oto iest Mowa, którą Arcybiskup Kaloczy miał do N. Cesarzowey i Królowey w ięzyku łacińskim w d. 11. z. m. na posłuchaniu, danem Deputacyi Stanów Królestwa Węgierskiego na Seym w Preszburgu zebranych; przyrzeczona w Nr. 25. gazety naszey.

»Wasza Ces. Król. Mość!«

»Pani nayłaskawsza!«

»Nic przyiemnieyszego nie mogło spotkać stawaiących przed W. C. K. Mością, nic zaszczytnieyszego być dla nich w udziele, iak ninieysze zlecenie narodu Węgierskiego na Seym zebranego, aby uczucia dzieciennego poświęcenia się i miłości ku W. K. C. Mości, i gorące życzenia, iakiemi ten narod w sercu swoiem na urodziny W. C. K. Mości ożywiony, przed Tronem W. C. K. Mości złożyć mogli.«

»Albowiem, W. C. K. Mość odpowiedziawszy gorącym życzeniem Stanów przez spełnienie koronacyi świętą naszego Państwa koroną z radością powszechną ludu, iakóteż okazawszy iawnie podczas swoiego śród nas pobytu, codziennemi dowodami macierzystéy łaski i przywiązania do tego ludu, że iesteś prawdziwą i czule kochaiącą Matką, takiem pragnieniem przeięłaś Stany a nawet wszystkich naszych ziomków oglądania Ciebie N. Pani, iż dopiero wtedy widziemy się być szczęśliwymi, gdy nam wolno, stanąć przed Tronem W. C. K. Mości i cieszyć się widzeniem z bliska naszey Matki.«

»Szczęśliwy w każdym względzie dla nas dzień urodzin W. C. K. Mości iuż w prawdzie od trzech dni upłynął; lecz ktożby rozdzielać chciał osmy od dwunastego Lutego, kiedy ów czułą Matkę, ten zaś nayukochańszego Oyca, o iakim pomyśleć można, dały nam w osobach W. C. K. Mości? Obadwa zarówno szczęśliwe i białemi kamieniami godne oznaczenia dnie! albowiem w obudwóch Bog wszechwładny Rządca świata, założył owę szczęśliwość, którą nas teraz i tyle innych milionów poddanych błogosławi. Ażeiuż dzisiay mieliśmy szczęście uwielbiać dobrodzieystwa, które każdey chwili od nayiaśnieyszego Pana na nas spływaią, i za to niezgasłe dzięki przed uświęconym Jego Tronem wynurzyć, zatem W. C. K. Mość, przez swoią macierzystą łaskawość raczysz z naszéy nayuniżeńszéy mowy powziąć przekonanie, ile całe Węgry żywo czuią, iaki to kleynot, iaką podporę dała im boska Opatrzność w nayiaśnieyszey Osobie W. C. K. Mości.«

»Wyrażaiąc te nasze uczucia, niemamy zamiaru wyliczać i należyte dawać pochwały owym wysokim cnotom, będącym prawdziwą ozdobą ludzkości na tym padole płaczu, któremi Bóg dawca i źrzódło wszelkiego dobra W. C. K. Mość przyozdobił. Możemy ie tylko czcić i onym się podziwiać; ale sławić ie według zasług nie iestesmy w stanie.«

)(

»Bo ktożby się niepodziwiał, widząc, iaką miłością pałasz W. C. K. Mość ku Bogu, swoiemu nieskończenie miłosiernemu stworcy? Jak bez granic uniżaś się W. C. K. Mość do swoiego bliźniego, chociażby też był i z nayniższey klassy? Jak chętnie dzielisz W. C. K Mość skarby swoie między potrzebnych, i tym sposobem, to, co W. C. K. Mość od Boga otrzymałaś, temuż Boga znowu w osobach potrzebnych, których choynie wspierasz powracasz? Z iaką gorliwością duszy, nabożeństwem serca iesteś W. C. K. Mość obecną służbie bożey, tak, iż w istocie potrzeba aby W. C. K. Mość Jey duchowny przewodnik od tego wstrzymywał. Z iaką pokorą w słowach i czynności zasiadasz W. C. K. Mość na dostoynym Tronie, idąc za przykładem matki boskiey, która, gdy ią anioł iako matkę boską pozdrowił nazwała się służebnicą Pana!«

»Wszystkie te na W. C. K. Mość zlane dary boskie, są niewypowiedzianą ozdobą i nieśmiertelną zasługą, ktore W. C. K. Mość przed Bogiem i ludzmi czynią wielką, a nam i wszystkim prawym naywiększego podziwienia godną stawiaią. Jednakże dary te maią także coś takiego, co nas szczególniey dotyczé się; mianowicie, że W. C. K. Mość przez tę dobroć Bogu się podobaiącą, i świetnę cnoty swoie nie tylko własną osiągasz szczęśliwość lecz oraz i wszystkich łaskawemu berłu naszego nayiaśnieyszego Pana podległych ludów, azatém i naszą podług rozporządzenia boskiey Opatrzności; albowiem Bog dla Xiażąt, którzy się go boią i kochaią błogosławi ludy swoie.«

»Wszechmogący! zachway nam tak dostoyną Władczynę, tak dostoyną Matkę! Przedłuż Jey życie naszem i niechay aż do poźnego wieku na tak wysokim Tronie przyświeca tylu ludom i narodom, i serca nasze niezmazanym wzorem swoiey miłości, do miłości ku Tobie zagrzewa! Niechay niezliczone zasługi o niebo codziennie pomnaża! Żyie dla Ciebie! Żyie dla tyle Państw i dla całey Austryiackiey Monarchii! Niechay narod Węgierski, w tey nayiaśnieyszéy ukoronowaney Królowey widzi swoią szczęśliwą, wspaniałą, ukochaną i kochaiącą Matkę!«

»Aby to wszystko dał W. C. K. Mości błagamy go codziennie, i to iest, czego W. C. K. Mości na urodziny naszym i naszych mocodawców imieniem, z serca ponawiaiąc życzemy, a polecaiąc nas naywyższey Królewskiey łasce i względom, zostawamy aż do zgonu z szczerą uniżonością i głęboką uległością.«

N. Cesarzowa i Królowa dała potem równie w ięzyku łacińskim następuiącą odpowiedź:

»Wielce cenię uczucia szczerey uniżoności, iaką Mi okazuią Stany Królestwa Węgierskiego i z temże połączonych kraiów przez uroczystą Deputacyią.«

»Jeśli niebo wysłucha życzeń Stanów o Moie dobro i zachowanie życia Moiego, tedy niechay będą przekonane, iż spełnieniem tychże tylko w ten czas cieszyć się będę, ieśli podołam wszystkie dni Moie poświęcić utrzymaniu, i iak dalece dozwolono przedłużeniu czasowego życia Moiego nayiaśnieyszego Pana, i nayukochańszego małżonka, waszego nayłaskawszego Oyca i Króla, zaś narodowi Węgieskiemu i wszystkim wiernym Jego berłu posłusznym ludom Swoią macierzyńską przychylność i życzliwość okazywać.«

»Proszę Deputacyi oznaymić swoim mocodawcom, że dowod ten czułey miłości Stanów łaskawie przyięłam, i zapewnić ie o Moiey przychylności i łasce.«

Dyrekcyia uprzywileiowanego Austryiackiego narodowego banku iest spowodowaną począwszy od dnia dzisieyszego, przyymować akcyie iako zastaw i na te, na czas iakiś przy zachowaniu postępowania w pożyczkach na papiery Stanu, pożyczać dwochtrzecich części według kursu giełdowego.

Ci, którzyby z tego chcieli mieć użytek, raczą swoie w tey mierze prośby, codziennie od 9 do 12 godziny z rann a społudnia od 3 do 4 do protokułu banku narodowego podawać, na które ieszcze tegoż samego dnia o godzinie 7 odbiorą rezolucyie.

Ilości, iakie dozwoloną zostaną, będą mogły być dnia następuiącego o godzinie 9 rano, za złożeniem należycie ustąpionych akcyy, wypłaceniem 5 procentu za czas oznaczony, w kassie centralnéy podnoszone.

W Wiedniu d. 23. Lutego 1826.

Melchior Kawaler Steiner,
Zastępca Gub. banku.

Bernard Baron Eskeles,
Dyrektor banku.

Józef Urodz. Wayna,
Dyrektor banku.

Towarzystwo z Silian w Tyrolu, które wygrało główny Numer loteryi na sześć realności, zaręczonéy przez dóm handlowy Wiedeński Jędrzeia Statlera i Współki, darowało czterym sierotom do ciągnienia użytym 20 dukatów Ces. w złocie do równego między nich podziału.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

Wielka Brytaniia i Irlandyia.

Hrabia Liverpool złożył w Izbie wyższéy odpisy traktatów handlowego i żeglugi między

Angliią a Francyią, Kolumbiią i miastami azneatyckiemi zawartych.

W Izbie niższey złożył P. Perl odpisy wyżey namienionych traktatów, iakoteż odpisy listowania między Rządem a bankiem, wraz z wykazem o liczbie asygnacyy bankowych prowincyynych roku zeszłego będących w obiegu. P. Peel zapowiedział, że w d. 14. i 17. Marca uczyni wniosek w dalszym ciągu iuż roku zeszłego przez niego rozpoczętey reformy sądownictwa, szczególniey tak bardzo niedostatecznego ustawodawstwa na kradzież.

W dalszém ciągu Zdania Sprawy Kanclerza Izby Skarbowéy na posiedzeniu Izby Niższéy z d. 11. Lutego, z powodu przełożonych przez niego odmian w statutach banku, i względnie biletów bankowych uczynił tenże uwagę:

»Ilość biletów mniéy 5 fun: nie przechodzi 4 mil., co przecież byłaby summa, którąby złotem nastąpić można. Oznaymiwszy Mowca Izbie, że przełoży dla Szkocyi i Irlandyi te same środki, co i dla Anglii, przedstawił iey następuiące do zatwierdzenia oświadczenie: Każdy bilet bankowy mniéy 5 fun. na właściciela i na iego żądanie do zapłacenia wydany z d. 5. Lut. 1826 lub wcześniey powinien być w obiegu do d. 5go Lutego 1829, a nie dłużéy.« P. Baring odpowiedział na to w ogólności: że nie pochwala środków przez Ministrów przełożonych, i życzy, aby takowe na inny rok były odłożone. Po przymówieniu się ieszcze wielu innych mowców, zamknięto posiedzenie o północy i dalsze narady na d. 15. odłożono.

Na posiedzeniu Izby Niższéy w d. 13. z.m. przyięto większością 252 głosów przeciwko 29, rezolucyią w d. 11. Lutego przez Kanclerza Izby Skarbowéy, przełożoną.

W d. 9. Lutego zwrócił Margrabia Lansdown uwagę Izby Wyższéy na interessa Irlandyi i pytał, czyli w przeszłorocznym Zdaniu Sprawy przyrzeczone środki Kommissyi do ulepszenia tego kraiu ustanowionéy, szczególniéy te, które do ulepszenia edukacyi niższych klass ludu, i sądownictwa odnoszą się, były przedsięwzięte! — Hrabia Liverpool odpowiedział przechodząc punkt za punktem. Naypierwéy przygotowano bill względem właścicieli gruntowych i ich dzierżawców, atoli przedmiot ten z tylu trudnościami był połączony, iż potrzeba była dłuższego śledztwa. Co się dotyczé sądownictwa, żałuie, iż nie może dać zaspokaiaiącéy odpowiedzi; pytanie to zaymuie troskliwość Rządu, i nie wié, czyli znaydzie się środek na to złe; iednakowoż pracuią nad bilem do rewizyi postępowania w sprawach cywilnych i kryminalnych u Sądów przysięgłych. Inny bil ma być ułożony o sądownictwie w miastach, które mała korporacyie. Rząd trudnił się zapłatą dziesięcin w pieniądzach i publiczném wychowaniem, atoli starania iego tylko, co się dotyczé pierwszego przedmiotu uwieńczył skutek. Margrabia Lansdown zabrał znowu głos, aby wystawił położenie finansowe Narodu; ganił Ministrów, iż się odważyli odmówić stępla assygnatom banków prowincyynych, nie żądaiąc do tego pierwéy od Parlamentu upoważnienia, tymczasem uznał potrzebę ograniczyć wydatki małych prowincyynych banków, które uważa za wielkie złe. Życzył także, aby bank Angielski utracił prawo puszczać podobne assygnaty w obieg, i sądził, że towarzystwo to przyczyniło się wiele do teraźnieyszego przesilenia. Hrabia Liverpool oświadczył, iż musi na zarzut niekonstytucyynego postępowania, uczyniony przez zacnego Lorda Ministrom, odpowiedzieć, że Parlament w rzeczy głównéy był o tém zawiadomiony. «Rząd, mówił ón, dowiedział się, że iest zamiarem przeszkadzać środkom przez Ministrów przełożonym. Kiedy mię się pytaią, czemu Rząd nie przełożył zazaz bilu, aby Parlament zatwierdził postępowanie, którego się trzymał, zatrzymawszy wydawanie prowincyynych assygnat bankowych przez odmówienie stępla, tedy odpowiadam, iż przeciwne postępowanie byłoby okazało wiele stronnictwa i niesprawiedliwości. Bankierowie nie bardzo od Stolicy odlegli, mogli byli assygnaty swoie ieszcze w ciągu rozpraw nad nowym bilem kazać stęplować, podczas gdy bankierowie odległych prowincyy nie mogliby mieć takiéy korzyści, Wśród tych okoliczności zdawało się rzeczą stósowną przyiąć w mowie będący środek, zanim takowy został Parlamentowi udzielony.

P. Baring pytał się w d. 9. w Izbie Niższéy: Jakie uczynił Zdanie Sprawy pewien Pan (P. Jakob), który, iak się dowiaduie, powrócił niedawno z Poselstwa na ląd stały, gdzie strawił rok, aby podług instrukcyy Król: Rządu zasiągnął wiadomości o stanie zagraniczńéy uprawy zboża i handlu? P. Huskisson: Zdanie takowe, z 150 stronnic *in folio*, z licznemi dowodami dopiero przed kilkoma dniami odebrał, i spodziewa się, że Izba nie będzie go miała za opieszałego, kiedy wyzna, iż nie był ieszcze w stanie takowego przeczytać. Uczynił nadzieię, iż w téy mierze niebawem czegoś udzieli.

Francyia.

Dnia 10. Lutego wieczorem złożyła Królowi wielka Deputacyia Izby Deputowanych z dwudziestu Członków złożona, następuiący dziękczynny adres na mowę z Tronu:

»N. Panie! Wierni poddani W. K. Mości, Deputowani z Departamentów powołani do podnóżka Tronu, składaią z naywiększém uszanowa-

niem hołd swoiey wdzięczności i miłości. W. K. Mość cieszysz się w swey życzliwey staranności, że nie skrócił czasu ich odpoczynku. N. Panie z ochotą byliby takowy poświęcili swoim obowiązkom, a upodobanie, którą W. K. Mość okazuiesz ztąd, że znayduiesz się znowu pośród nas, byłoby naszą nagrodą.«

»Zawczesna smierć zakończyła zawód życia iednego z dostoynych sprzymierzonych W. K. Mości. Dzieliliśmy słuszną boleść W. K. Mości. Zapewnienie, które iego Następcy i inne Mocarstwa daią W. K. M. względem ich dalszych przyiacielskich stosunków, iest rękoymią utrzymania pokoiu, który stanowi szczęście Europy i prawdziwą chwałę Królów, którzy go utwierdzili.«

»Mamy nadzieię, że traktat zawarty między W. K. Mością a Królem W. Brytanii ożywi swym szczęśliwym rezultatem nasz handel morski, to źródło pomyślności dla naszego rolnictwa i dla naszego przemysłu.«

»W. K. Mość postanowiwszy ustalić los wyspy St. Domingo, posiadłości od lat trzydziestu dla nas straconey, chciałeś przeto ulżyć nieszczęściu byłych osadników i ocalić szczątki nie nagrodzonego rozbicia. Z pełnem uszanowania zafaniem oczekuiemy proiektu do ustawy, który nam W. K. Mość zapowiadasz, i z radością dowiaduiemy się, że ten stan rzeczy nie naruszy bezpieczeństwa osad dla nas pozostałych.«

»Podniesienie się dochodów publicznych, owoc postępu zarobkowości i handlu, dozwala W. K. Mość polepszyć los sług ołtarza i uczynić go godnieyszem ich świętych obowiązków, uposażenie kilku gałęzi służby pożytecznie pomnożyć i płacącym podatki dozwolić ulgi o 19 milionów. N. Panie winszuiemy sobie wzrostu tey wewnętrzney pomyślności, która W. K. Mości podaie środki zaspokoienia życzeń Jego ludów, i naglących potrzeb Jego serca. Aby zapobiedz słabey rękoymi, którą nam nadaie konstytucyia, sądzisz W. K. Mość potrzeba położyć tamę stopniowemu rozdrabianiu własności grontowey i przywrócić zgodność ustaw cywilnych z politycznemi, bez uszkodzenia praw, rozrządzania swoim maiątkiem.«

»N. Panie! z wszelkiem zastanowieniem rozbierać będziemy proiekt, który, w odwołaniu się do porządku następstwa, utrzymania spuscizny rodzin, i zasad Rządu monarchicznego dotyka nayważnieyszego przedmiotu towarzyskiego stanu. Izba nie zapomni, że, ieżeli powszechny interes iest pierwszą podstawą iey narad, szukaiąc takowey musi użyć tyle ostrożności co i sprawiedliwości.«

»N. Panie! z gorliwością dopomagać będziemy W. K. Mości do wypełniania Jego zamiarów ku szczęściu W. K. Mości ludów i ustaleniu naszych instytucyy. Troskliwość, iaka niektóre umysły ieszczey trwoży, niesprawia nam obawy. W. K. Mość czuwasz nadwszystkiemi sprawami. W. K. Mość będziesz sam umiał bronić swobod publicznych przeciwko własnemu onych zapędowi, i strzed ie będziesz przeciwko owey szaloney wolności, która niemaiąc uszanowania ku rzeczom świętym i osobom uswięconym, rozszerza codziennie swą zgubną truciznę i naszą przychylność i wiarę stara się w iey źrzódle zepsować i osłabić Francyia polega na Królu swoim, co się dotycze utrzymania bezpieczeństwa, iakiego używamy.«

»N. Panie! Czegożby się miała obawiać pod opieką Tronu, którego potęgę stanowią trwałe nasze ustawy, W. K. Mości cnoty i miłość nasza!«

Król Jegomość dał Izbie następuiącą odpowiedź:

»Mości Panowie! wyraz sposobu myślenia Izby Deputowanych ma zawsze prawo doyść aż do serca Naszego. Ze słodkiem zadowolnieniem widzę, że dzieli moię radość, że publiczna pomyślność podaie mi środki przyiść w pomoc sługom religii, oraz ulżyć ludom Moim część obciążaiących ie podatków. Bądźcie WPanowie przekonani, że umiem cenić ich sposób myślenia i że iak mówiłem czuwam nad wszystkiemi WPanów sprawami. Mieycie WPanowie to same we Mnie zaufanie, iakie mogę powiedzieć w WPanach pokładam. Gdybym sądził, żeby nam iaka nieprzyzwoitość, iakiekolwiek nie szczęście mogło zagrażać, tedy bądźcie WPanowie pewni, iżbym się z zaufaniem udał do WPanów, dla otrzymania wszelkich środków, aby położyć temu tamę, coby utrzymaniu naszey spokoynoyści mogło być szkodliwego. Tymczasem bądzcie WPanowie zapewnieni, że zawsze baczny iestem na wszystko, co się dzieie, i że, ieźli po WPanach niczego nie żądam, to pochodzi z tąd, ponieważ Mam dosyć siły, by tych utrzymać w granicach, którzy się sprzeciwiaią publiczney pomyślności. Rozpoczniycie WPanowie swe prace z ufnością dobrze myślącego człowieka, który tylko pragnie szczęścia swoiey oyczyzny, i bądźcie przekonani, iż z ukontentowaniem patrzać będę, ieźli gruntownie roztrząsać będziecie ustawy sobie przełożone, ustawy, które, taka iest przynaymniey Moia nadzieia, przyczynić się maią do zabezpieczenia pomyślności ludow Moich.«

Wielki Zachowawca pieczęci, przełożył Izbie Parów na posiedzeniu z d. 16. Lutego dwa

proiekta do ustaw. Pierwszy zawiera ustawę o ukaraniu przestępstw, przewinień i zbrodni, iakich mogliby się dopuścić francuzi w miastach handlowych Lewantu. Drugi, ustawę o sukcessyiach i substytucyiach. Izba zaleca wydrukować te proiekta i powody przez Zachowawcę pieczęci wniesione.

Proiekt do ustawy o substytucyach tak opiewa: »Karol i t. d. Artykuł 1. W każdéy sukcessyi przypadaiącéy w prostéy następnéy linii, która opłaca 300 fran. podatku gruntowego, ieżli zmarły nie postanowił nad kwotę rozporządzeniu ulegaiącą, kwota takowa przyznaną zostanie iako prawny zapis uprzedni (*préciput legal*) pierworodnemu z dziedziców płci męzkiéy zmarłego właściciela. Jeżli zmarły postanowił względem części kwoty rozrządzeniu uległéy, tedy prawny zapis uprzedni składać będzie owa część téy kwoty, którą nie rozrządził. Prawny zapis uprzedni wzięty będzie z dóbr nieruchomych spadku, a w razie niedostatku z dóbr ruchomych. Art. 2 Rozporządzenia obudwóch pierwszych paragrafów poprzedzaiącego artykułu, przestaną być w mocy swoiéy, kiedy zmarły wyrzekł w téy mierze wolę swoię przez akt za życia lub testament. Art. 3. Dobra, któremi podług brzmienia Arty. 913, 915 i 916 kodexu cywilnego rozporządzić można, mogą być całkiem lub w części, aktem między żyiącemi, lub testamentem nadane, z obowiązkiem zwrócenia onych iednemu lub więcéy zrodzonym lub przyszłym dzieciom daiącego, włączenie aż do drugiego stopnia. Do wykonania tego rozporządzenia zachowywane być powinny Artyk. 1051. aż włącznie do Arty. 1074 kodexu cywilnego. Dań w Paryżu d. 5. Lutego 1826.

W d. 11. było posiedzenie Izby Deputowanych na którém znaydowali się wszyscy Ministrowie. Nowo wybrany Deputowany Margrabia Neuville wykonał przysięgę. Minister Skarbu Villele wstąpił na trybunę, dla przełożenia Izbie trzech proiektów do ustawy finansowéy. Takowe dotyczą się. I. Ostatecznego ułożenia budżetu z r. 1824: mianowicie wydatków 986 mil. 73842 fr., a dochodów 944 mil. 971,962 fr. Nadrost 8 mil. 998120 fr. rozłożony zostanie na lata służby 1825 i 1826. II. Otworzenie dodatkowych kredytów na wydatki nadzwyczaynéy służby z r. 1825, w ilości 18 mil. 749,268 fr. III. Ustawy finansowéy, czyli budzetu na 1827, który na procenta od Stanu długu i kassy umarzaiącéy stanowi . . . . 238,840,121 fr.
na ogólne wydatki służby na
1827 . . . . 676,932,921 fr.
razem na wydatki 915,773,042 fr.
ilość zaś dochodów na 1827
podaie . . . . 916,608,734 fr.

W mowie swoiéy okazał Minister, że roku tego powiększona będzie płaca więcéy iak roku 1826, to iest dla Ministeryium sprawiedliwości więcéy o 135000, Spraw zewnętrznych o 600000, Wyznań religiynych (na podwyższenie płacy Duchowieństwu) o 2 mil. 500000, Dróg i mostów o 2 mil. 200,000, Woyny o 1 mil. i Marynarki również o 1 mil. chociaż w podatkach gruntowych osobistych i od sprzętów, drzwi i okien w roku 1827 zmnieyszoną będzie summa o 19 mil. 451,759 fr. która, iuż z zaszłem zmnieyszeniem w roku 1826, o 6 mil. 226,307 fr. trwoży zniżenie 25 mil. 678,066 fr. Zmnieyszenie to może nastąpić z powodu nadrostu z budzetu na rok 1825 trzech, — a z roku 1826 ośmnaście milionów, które znowu będą skutkiem redukcyi części procentu od długu Stanu. Minister zapuścił się w rozpoznanie położenia publicznego kredytu i trzeciego procentu, przyczém okazał, »że francuzkie trzech procentowe papiery, gdy iuż teraz, kiedy podwóyny ciężar całkiem dawniéy w 5 procentowych papierach istnieiącego długu, i obawę przed konkurencyią wieczystych dochodów wynagrodzenia (z których iednakże do 31. Stycznia b. r. tylko za 28,566 wieczystych dochodów było na rynku) znosić miały, przy powszechnym przesileniu kredytu, iednakowoż — w stosunku do ich wartości przy puszczaniu w obieg po 75 fr. — o 5 fr. 40 cent. mniéy, iak angielskie trzech procentowe (w d. 31. Stycznia były francuzkie 3 procentowe 66 = 90; Angielskie 3 procentowe = 80, podczas gdy ostatnie d. 20. Marca .1825 93 1/2 stały) spadły, w kilku miesiącach niezawodnie otrzymaią popęd iaki onym francuzki kredyt Państwa przeznacza, kiedy w nich będący dług zupełnie wykupiony zostanie." Poczém przełożył Minister Skarbu proiekt do podziału wynagrodzenia 150 mil. fr. między osadników wysp S. Domingo a Prezydent biora handlowego P. St. Cricq nową taryfę myta. Wszystkie proiekta do ustaw będą drukowane, rozdzielone, a potem w biorach Izb rozpoznawane.

Rozporządzeniem Król: z d. 18. Stycznia nadana iest godność Para Hrabiemu Gramont d'Asté. Innem rozporządzeniem przyięta iest bulla Papiezka o iubileuszu, zalecaiącém oraz ogłoszenie takowego we Francyi.

Izba Parów otrzymała w d. 14. Lut. przez Ministra Spraw Wewnętrznych proiekt do ustawy ściągaiący się do drugich szkół lekarskich, którego rozebrać zamknięcie posiedzeń przeszłego roku niedozwoliło. Poczém mianowała dwie Kommissyie do rozpoznania proiektu do ustawy na

)( )(

zbrodnie przez Francuzów w Lewancie popełniane i nowe ustawę dziedzictwa.

W d. 15. odbyła Izba Parów iako Sąd tayne posiedzenie.

Kommissyia przez Króla mianowana do przygotowawczego rozbioru proiektu do ustawy o własności literackiéy zebrała się znowu w d. 6. Lut. w Wydziale sztuk pięknych, i miała znowu w d. 13. odbyć posiedzenie.

Jenerał Sebastiani zaiął mieysce w Izbie Deputowanych, gdzie niegdy siedział Jenerał Foy.

Wdowie po Marszałku Suchet przeznaczył Król roczney pensyi 15,000 fran.

Monitor zawiera, że Jenerał Porucznik Roth, który w d. 15. Stycznia buntownika Podpułkownika Murawiew pobił i wziął w niewolę, iest Francuzem, rodem z Alzacyi.

Przed Trybunał pierwszéy Instancyi Sądu Paryzkiego wytoczyła się teraz sprawa P. Seguiera przeciwko P. Julien Ouvrardowi, w którey idzie o to dowieść, czyli P. Julien, lub P. Wiktor Ouvrard był Jeneralnym dostawcą w Hiszpanii.

Królestwo Oboiéy Sycylii.

W d. 1. Lutego dało się uczuć w Neapolu i Avelino lekkie trzęsienie ziemi, kilka sekund trwaiące.

Od kilku dni pokryty iest Wezuwiiusz dymem.

Prussy.

Xiążę Wellington przybył do Berlina z orszakiem swoim w d. 17. przed południem i wysiadł w hotelu Rzymskim.

Królestwo Polskie.

— *Z Warszawy d. 25. Lutego.* —

W tych dnia ogłoszone zostały listy JO. Xięcia Namiestnika Królewskiego zwołuiące Zgromadzenia gminne cyrkułów 7go i 4go miasta Warszawy na dzień 9. następuiącego miesiąca Marca, w celu wyboru Członków Rady Woiewódzkiéy, w mieyscu kończących swe urzędowanie dotychczasowych Radców.

Rossyia.

Wiadomości z Taganrogu z d. 17. Stycznia bardzo są zaspokaiaiące o stanie zdrowia Cesarzowéy Elżbiety. Cesarzowa Jéymość przeieżdża się codziennie, a siły iéy widocznie się powiększaią.

W d. 2. t. m. przybyły zwłoki wiekopomnéy pamięci Cesarza Alexandra do Orła, i ztąd dnia następuiącego wyszły do Pawłowa. Zwłoki te miały w d. 15. stanąć w Moskwie, i tam trzy dni bawić. Dzień nadeyścia do Carskiego Sioła przeznaczony na d. 12. Marca.

Cesarz Jegomość darował pałac Oranienbaum ze wszystkiemi wsiami i przynależytościami, które były własnością osobistą wiekopomnéy pamięci Cesarza Alexandra, prawem własności N. Cesarzowéy Elżbiecie.

W dniu ostatnim Stycznia, właśnie we dwa miesiące po śmierci Cesarza Alexandra, stanęły Deputacyie ze wszystkich pułków gwardyi i osad woyskowych na placu zamkowym w Petersburgu, i odebrały Cesarskiem reskryptem z d. 27. Grud. i d. 3. Stycznia darowane sobie mundury wiekopomnéy pamięci Cesarza, niesione na czarnych axamitnych poduszkach przez Sztabs-Oficera, któremu dwóch z boku towarzyszyło, i każda z tych przy muzyce żałobnéy powróciła do swoich koszar.

Jenerał iazdy, Hrabia Wittgenstein, mianowany iest szefem pułku huzarów Maryiampolskiego, również Jenerał Osten-Sacken, naczelnik pierwszego korpusu woyska, szefem pułku pieszego Uglicz.

Pierwsza kompaniia pułku Czerniechowskiego, pozostała w wierności, z uwagi na iéy przychylność, cała ta kompaniia wcielona do gwardyi, a Kapitan Kozłów został Majorem i Kawalerem orderu Włodzimierza.

Jenerał piechoty Yermołów donosi z d. 9. Stycznia ze stanowiska Czerwlenskaia, iż po odebraniu naywyższego manifestu o wstąpieniu na Tron Cesarza Jegomości, woysko będące pod iego rozkazami wykonało przysięgę Cesarzowi Mikołaiowi i oraz wydano potrzebne rozporządzenia względnie złożenia przysięgi w całym korpusie i we wszystkich korporacyiach pod zawiadywaniem Jenerała Yermołowa będących. — Podług doniesień z Kaukazu tameczni mieszkańcy gór, szczególniéy Czuczencowie, napadaią często tameczny kray, i Jenerał Yermołów wyruszył przeciwko tymże.

W spisie spiskowych znaydowało się imię nieiakiego Küchelbekera; był ón w d. 26. Grudnia pomiędzy tymi, którzy stanęli na placu Izaaka. Człowiek ten, którego długo nie można było poymać, został nakoniec na przedmieściu Praga pod Warszawą odkryty, i przez W. Xięcia Konstantego do Petersburga odesłany. Podoficer Grygoriew z pułku gwardyi Wołyńskiéy, który go poznał, został Chorążym i otrzymał 1000 rubli w podarunku.

W d. 30. Stycznia umarł w Moskwie Jenerał piechoty Hrabja Teodor Wasilewicz Rostopszyn w 61. wieku życia swoiego.

Redakcyia Józefa Bensy; Druk Piotra Pillera.